

PYTANIA PRAWNE DO IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 16/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku z/s w Gdyni przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U. Nr 133, poz. 872) samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, który powstał w wyniku przekształcenia publicznego ZOZ prowadzonego w formie jednostki budżetowej ponosi odpowiedzialność za zobowiązania wynikające ze stosunków pracy, a dotyczące wypłaty wynagrodzeń, których wymagalność powstała przed dokonaniem przekształcenia?”

III ZP 17/2000

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest dopuszczalna droga sądowa o ustalenie nieważności zakładowego układu zbiorowego pracy po jego rejestracji?”

UCHWAŁY IZBY ADMINISTRACYJNEJ, PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III ZP 12/2000 – z dnia 9 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

Przy ustalaniu wysokości odprawy pieniężnej przewidzianej w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.) podstawę jej wyliczenia stanowi miesięczne średnie wynagrodzenie z okresu poprzedzającego nabycie prawa do tej odprawy ustalone zgodnie z regułami określonymi w § 14 – 17 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczególnych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. Nr 2, poz. 14).

III ZP 13/2000 – z dnia 10 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy

W sprawach o roszczenia ze stosunku pracy Sąd nie uwzględnia z urzędu upływu terminu przedawnienia.

III ZP 10/2000 – z dnia 11 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Będzinie

**„Czy użyte w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. „o dostosowaniu górnictwa...” – Dz.U. Nr 162, poz. 1112, dotyczące godzin nadliczbowych – sformułowanie: „... zgodnie z Kodeksem pracy...” – oznacza wszystkie godziny nadliczbowe faktycznie przepracowane w okresie przyjętym za podstawę obliczenia świadczenia socjalnego, czy tylko proporcjonalną za ten okres ilość godzin nadliczbowych w stosunku do maksymalnie dopuszczalnej w art. 133 § 2 k.p. tj. 150 godzin w roku kalendarzowym a więc 37,5 godz. w kwartale oraz mając również na uwadze przepis § 9 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. – „w sprawie szczegółowych zasad...” Dz.U. Nr 2, poz. 14?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały**

III ZP 1/2000 – z dnia 31 maja 2000 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Od postanowienia sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji oddalające wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji kasacja nie przysługuje.

III ZP 8/2000 – z dnia 31 maja 2000 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Do rozpoznania sprawy o wykup lub zamianę nieruchomości na podstawie art. 84 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (jednolity tekst: Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196 ze zm.) powołane są sądy powszechne (art. 2 § 1 k.p.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 22/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy poręczenie wekslowe jest czynnością bankową w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 2 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939) uprawniającą bank do wystawienia przeciwko poręczycielowi wekslowemu bankowego tytułu egzekucyjnego na podstawie art. 97 Prawa bankowego”

a w przypadku odpowiedzi przeczącej:

„Czy dopuszczalne jest w świetle art. 97 Prawa bankowego w brzmieniu nadanym przez art. 3 pkt 6 Ustawy z dnia 9 kwietnia 1999 roku o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 40, poz. 399) nadanie sądowej klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko poręczycielowi wekslowemu po wejściu w życie powyższej zmiany art. 97 Prawa bankowego, gdy zabezpieczenie czynności bankowej miało miejsce przed tą zmianą?”

III CZP 23/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Jaki wpływ na opłaty egzekucyjne nieściągnięte od

wierzyciela, a należne od dłużnika komornikowi – ma umorzenie postępowania na wniosek wierzyciela (art. 825 i 826 k.p.c.).

2. Czy opłatę nieuiszczoną przez wierzyciela komornik ściąga od dłużnika na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882) mimo, iż dłużnik przekazał bezpośrednio wierzycielowi należność po wszczęciu egzekucji?”

III CZP 24/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaki jest wzajemny stosunek między przepisami regulującymi odpowiedzialność komornika tj. art. 769 k.p.c. i art. 23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882 z 1997 r.)?”

III CZP 25/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zasada tymczasowego ponoszenia wydatków przez Skarb Państwa w toku postępowania rozpoznawczego, określona w art. 463 § 2 k.p.c. i art. 263 § 2 k.p., rozciąga się na komornicze postępowanie egzekucyjne wszczęte po wejściu w życie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882)?”

III CZP 26/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łomży przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy obowiązek zwrotu wierzycielowi przez komornika połowy wniesionej przez wierzyciela opłaty stosunkowej przewidziany w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 133, poz. 882) zachodzi w każdym przypadku bezskuteczności egzekucji, tj. nawet wówczas gdy wierzyciel swoim działaniem lub zaniechaniem uniemożliwił osiągnięcie celu egzekucji lub gdy bezskuteczność nastąpiła z przyczyn obiektywnych,

2. W szczególności czy obowiązek ten zachodzi także w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego wskutek uprawomocnienia się postanowienia o upadłości dłużnika (art. 63 prawa upadłościowego)?”

III CZP 27/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy wymagania formalne bankowego tytułu egzekucyjnego wynikające z treści art. 96 ust. 2 Prawa bankowego (Dz.U. z 1997 r. Nr 140, poz. 939 ze zm.) a dotyczące obowiązku wskazania odsetek wraz z „terminami ich płatności” obejmują również:

- wykazaną w tytule egzekucyjnym kwotę odsetek skapitalizowanych, czy też zwrot ten dotyczy tylko odsetek bieżących?
- obowiązek wskazania przez bank wysokości odsetek umownych bądź ustawowych?

2. Czy w razie nie spełnienia przez bank wszystkich wymagań

formalnych przewidzianych w art. 96 ust. 2 Prawa bankowego, dopuszczalne jest nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu tylko częściowo?”

III CZP 28/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uruchomienie urządzeń służących do ochrony przeciwpowodziowej zgodnie z instrukcją przeciwpowodziową i decyzjami właściwych komitetów przeciwpowodziowych wyłącza stosowanie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o stosowaniu szczególnych rozwiązań w związku z likwidacją skutków powodzi, które miało miejsce w lipcu 1997 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 491) i tym samym nie jest celowym działaniem w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu?”

III CZP 29/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak podpisu pod ogłoszonym orzeczeniem wydanym przez Sąd w składzie jednoosobowym rodzi skutek nieważności postępowania, czy też może być traktowane w kategoriach uchybienia procesowego nie rodzącego tego rodzaju konsekwencji?”

III CZP 30/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku

przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Na jakiej podstawie określa się odszkodowanie od osoby zajmującej w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 z późn. zm.) lokal mieszkalny bez tytułu prawnego za okres po wydaniu przez Sąd wyroku nakazującego jego opróżnienie, jeżeli w wyroku tym zamiast wyznaczenia terminu opróżnienia lokalu przyznano uprawnienie do lokalu socjalnego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 7/2000 – z dnia 10 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

„Jaki organ uprawniony jest do działania za Skarb Państwa w sprawach dotyczących odpowiedzialności deliktowej związanej z działalnością byłego kierownika urzędu rejonowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały

III CZP 4/2000 – z dnia 19 maja 2000 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

W sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego, który był przedmiotem najmu, do pozwanego najemcy należy wykazanie przesłanek z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.) uprawniających do otrzymania

lokalu socjalnego. Sąd podejmuje z urzędu inicjatywę dowodową jedynie w sytuacjach szczególnych (art. 232 zd. 2 k.p.c.). W razie ustalenia tych przesłanek sąd powinien orzec o przysługiwaniu uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego.

III CZP 40/99 – z dnia 29 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Wojewódzkiego w Białymstoku

Niedopuszczalna jest droga sądowa w sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego będącego w dyspozycji jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, zajmowanego przez policjanta zwolnionego ze służby, który nie nabył uprawnień do policyjnej emerytury lub renty.

III CZP 6/2000 – z dnia 29 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie

Cofnięcie apelacji nie podlega kontroli sądu.

III CZP 10/2000 – z dnia 29 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

Komunalna jednostka organizacyjna, sprawująca zarząd nieruchomością wspólną na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. Nr 85, poz. 388 ze zm.), nie może wliczać do kosztów tego zarządu własnych kosztów, chyba że co innego wynika z umowy o sprawowanie tego zarządu.

III CZP 11/2000 – z dnia 29 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Od wniosku o wpis do księgi wieczystej własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, nabytego na

podstawie umowy od członka spółdzielni, pobiera się wpis w wysokości określonej w § 31 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 154, poz. 753 ze zm.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CKN 215/98 – wyrok z dnia 18 listopada 1999 r.

Przepis art. 17 prawa wekslowego nie reguluje kwestii podniesienia zarzutu uzupełnienia weksla in blanco niezgodnie z udzielonym upoważnieniem.

II CKN 750/98 – postanowienie z dnia 25 listopada 1999 r.

W sprawie o zniesienie współwłasności nie jest dopuszczalne wydanie postanowienia wstępnego, określającego sposób zniesienia współwłasności.

I CKN 240/98 – wyrok z dnia 30 listopada 1999 r.

Czynności podejmowane przez jednego z małżonków w celu prawidłowego funkcjonowania prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa, obejmującego składniki stanowiące przedmiot majątku wspólnego obojga małżonków, w zasadzie mieszczą się w granicach zwykłego zarządu majątkiem wspólnym.

II CKN 614/98 – postanowienie z dnia 8 grudnia 1999 r.

Okoliczność, że właściciel nieruchomości, który od czasu II

wojny światowej przebywa za granicą i uzyskał obce obywatelstwo, a wskutek istniejących w Polsce warunków nie wykonywał władztwa nad tą nieruchomością, nie ma wpływu na bieg jej zasiedzenia przez Skarb Państwa.

I CKN 1169/99 – wyrok z dnia 14 stycznia 2000 r.

Postawienie w kasacji zarzutu obrazy art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego, ustalonego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów; skarżący może tylko wykazywać, posługując się wyłącznie argumentami jurydycznymi, że sąd drugiej instancji rażąco naruszył ustanowione w wymienionym przepisie zasady oceny wiarygodności i mocy dowodów i że naruszenie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

I CKN 381/98 – wyrok z dnia 25 stycznia 2000 r.

Zarzut naruszenia art. 74 § 2 k.c., zastosowanego przez sąd pierwszej instancji, bez wskazania przepisów postępowania – którym uchybił sąd drugiej instancji – nie stanowi usprawiedliwionej podstawy kasacji z art. 393¹ pkt 2 k.p.c.

II CKN 716/98 – postanowienie z dnia 27 stycznia 2000 r.

Sąd rejestrowy nie bada – z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych – czy nie zachodzi naruszenie praw osób trzecich.

I CKN 648/99 – wyrok z dnia 3 lutego 2000 r.

Przepis art. 88a ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (j.t. Dz.U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288) dotyczy badania rocznych sprawozdań finansowych spółdzielni pod względem

rzetelności i prawidłowości oraz upoważnia radę nadzorczą do podejmowania w tym zakresie uchwały; nie obejmuje on natomiast upoważnienia rady nadzorczej do wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego spółdzielni.

II CKN 738/98 – wyrok z dnia 4 lutego 2000 r.

W sprawie o złożenie oświadczenia woli wyłączony jest wydanie wyroku wstępnego.

I CKN 1261/99 – postanowienie z dnia 7 lutego 2000 r.

Pełnomocnik z urzędu, domagający się przywrócenia terminu do wniesienia kasacji nie może usprawiedliwiać uchybienia tym, że akta sprawy zostały już przesłane z miejscowości, w której ma siedzibę, do innej nie objętej właściwością miejscowego sądu rejonowego, jeżeli nie podjął czynności przewidzianych w art. 117 § 1 in fine k.p.c.

III CKN 731/99 – postanowienie z dnia 11 lutego 2000 r.

Wierzyciele wymienieni w art. 954 pkt 2 k.p.c., którzy złożyli zestawienie wierzytelności publicznoprawnych mają obowiązek przed prawomocnym przysądzeniem własności złożyć również tytuły wykonawcze pod rygorem utraty uczestnictwa w podziale sumy uzyskanej z egzekucji (art. 1036 k.p.c.).

III CKN 1072/99 – postanowienie z dnia 11 lutego 2000 r.

Przewidziana w art. 997 k.p.c. podstawa zażalenia na postanowienie sądu co do przybicia ogranicza się do naruszenia przepisów na etapie zawiadomienia o licytacji, toku jej prowadzenia i samego przybicia, nie odnosi się zaś do wcześniejszych faz

postępowania egzekucyjnego.

III CKN 1157/99 – postanowienie z dnia 11 lutego 2000 r.

Osoba nie wpisana na listę radców prawnych nie może wnieść kasacji w sprawie, w której była stroną (uczestnikiem).

II CKN 1152/99 – postanowienie z dnia 14 lutego 2000 r.

Obowiązek oznaczenia w pierwszym piśmie procesowym w danej sprawie, miejsca zamieszkania lub siedziby strony (art. 126 § 2 k.p.c.), w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych do rejestru sądowego na podstawie odrębnych przepisów, oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze (art. 133 § 2 a k.p.c.).

II CKN 1189/99 – postanowienie z dnia 2 marca 2000 r.

Nie może stanowić podstawy zażalenia na postanowienie o przysądzeniu własności (prawa wieczystego użytkowania) uchybienie art. 787 § 1 k.p.c. polegające na nadaniu tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko osobie pozostającej w związku małżeńskim, klauzuli wykonalności także przeciwko jej małżonkowi w sytuacji, gdy wspólność majątkowa między małżonkami ustała na skutek jej zniesienia przez sąd.

IV CZ 12/2000 – postanowienie z dnia 7 marca 2000 r.

Brak w zakresie pełnomocnictwa, powstały wskutek sporządzenia kasacji przez adwokata (radcę prawnego) nieumocowanego do jej wniesienia, nie może być uzupełniony przez zatwierdzenie tej czynności procesowej przez stronę.

II CKN 39/2000 – postanowienie z dnia 9 marca 2000 r.

Doręczenie stronie pisma zagranicznego może być uznane za

skuteczne na obszarze Polski tylko wtedy, gdy dokonane zostało według reguł przewidzianych w art. 131 i nast. k.p.c., albo gdy strona sama potwierdziła fakt otrzymania takiego pisma.

III CZ 39/2000 – postanowienie z dnia 9 marca 2000 r.

Rozbieżności w orzecznictwie i związane z tym postulaty ujednolicania wykładni prawa i praktyki sądowej, nie mogą uzasadniać dopuszczalności kasacji w sprawach, w których w świetle obowiązujących przepisów, kasacja jest niedopuszczalna.

II CKN 496/2000 – postanowienie z dnia 14 marca 2000 r.

1. Komornik sądowy nie jest stroną postępowania egzekucyjnego.

2. Przepis art. 770 zd. czwarte k.p.c., nie może stanowić podstawy wnoszenia przez komornika zażalenia na inne postanowienia sądu wydane w postępowaniu egzekucyjnym.

II CKN 711/2000 – postanowienie z dnia 21 marca 2000 r.

Niezłożenie w kasacji wniosku o uchylenie lub zmianę zaskarżanego wyroku w całości lub w części powoduje jej odrzucenie bez wzywania o uzupełnienie tego braku.

I CKN 450/98 – wyrok z dnia 22 marca 2000 r.

Przez wnioski o charakterze porządkowym, o których mowa w art. 230 § 2 kodeksu handlowego należy rozumieć tylko takie, które dotyczą sposobu rozpatrywania spraw objętych porządkiem obrad walnego zgromadzenia wspólników, sposobu głosowania i podejmowania uchwał; takiego charakteru nie mają wnioski o zmianę składu zarządu i rady nadzorczej.

I CKN 562/98 – wyrok z dnia 29 marca 2000 r.

Strona, która zgłaszała wniosek dowodowy nie może w wypadku jego uwzględnienia powoływać się później na ograniczenie dopuszczalności tego dowodu przewidziane w art. 74 k.c.

I CZ 38/2000 – postanowienie z dnia 20 kwietnia 2000 r.

Dopuszczalne jest przesyłanie kilku pism sądowych w jednej przesyłce listowej (kopercie).

Odbierając przesyłkę adresat (upoważniony pracownik kancelarii adwokackiej) ma obowiązek sprawdzić jej zawartość i zgłosić ewentualne zastrzeżenia listonoszowi.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 20/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 626 § 3 (zdanie pierwsze) Kodeksu postępowania karnego zawarty w rozdziale 70 zatytułowanym „Zasądzenie kosztów procesu” uprawnia oskarżonego do wniesienia zażalenia na postanowienie sądu rejonowego zwalniające oskarżyciela prywatnego od uiszczenia zryczałtowanej równowartości wydatków?”

I KZP 21/2000

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd rozpoznając w oparciu o normę art. 508 § 1 k.p.k. sprawę o wykroczenie przekazaną przez kolegium do spraw wykroczeń, może stosować art. 389 § 1 k.p.k. i art. 391 § 1 k.p.k. – odpowiednio do wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka, które zostały złożone w toku rozprawy przed tym kolegium?”

I KZP 22/2000

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sformułowanie użyte w art. 242 § 2 k.k. „nie powróci najpóźniej w ciągu trzech dni” oznacza, iż skazany, który po upływie tego terminu nie powraca (nadal) do zakładu karnego, popełnia określone w tym przepisie przestępstwo przez cały okres

bezprawnego przebywania poza zakładem karnym (przestępstwo trwale), czy też przestępstwo to zostaje popełnione (dokonane i zakończone) w pierwszym dniu nieusprawiedliwionego pobytu poza tym zakładem?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 7/2000 - z dnia 17 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku:

„Czy dopuszczalne jest warunkowe umorzenie postępowania karnego względem oskarżonego, co do którego sąd orzeka na zasadzie art. 387 § 1 i 2 k.p.k.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 9/2000 - z dnia 17 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy:

Użyte w art. 330 § 2 zdanie pierwsze k.p.k. określenie „wydaje ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania lub o odmowie jego wszczęcia” oznacza, iż chodzi o sytuację, gdy prokurator – po uprzednim uchyleniu przez sąd postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego – nie znajdując nadal podstaw do wniesienia oskarżenia, wydaje po raz wtóry takie samo postanowienie jak to, które było poprzednio przedmiotem zaskarżenia.

I KZP 10/2000 - z dnia 17 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Likwidator przedsiębiorstwa wyznaczony przez organ

założycielski – na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (jedn. tekst: Dz. U. z 1991 r. Nr 18, poz. 80 z późn. zm.) – nie jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 4 k.k.

I KZP 11/2000 - z dnia 17 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Określenie: „lub pozbawiono wolności” użyte w art. 80 k.p.k., uzasadniające m. in. obowiązek posiadania przez oskarżonego obrońcy w postępowaniu przed Sądem Okręgowym jako sądem pierwszej instancji oznacza, iż obowiązek ten istnieje wówczas gdy pozbawienie oskarżonego wolności trwało w toku tego postępowania.

I KZP 12/2000 - z dnia 17 maja 2000 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„Czy wymierzając karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, inną niż grzywna, sąd może wymierzyć oskarżonemu nadto karę grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. w wypadku, gdy kara grzywny jest przewidziana jako kara alternatywna w ramach ustawowego zagrożenia za ten typ przestępstwa, którego popełnienie sąd przypisuje oskarżonemu, przy czym sprawca nie dopuścił się tego czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ani takiej korzyści nie osiągnął?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.